

[Udenrigsministeren]

deres beslutninger på en måde, der kan betegnes som fri og retfærdig.

Hvis hr. Jørgen Junior virkelig skulle være i en sådan vildfarelse med hensyn til denne og tidligere danske regerings politik på dette område, må jeg bede ham endnu en gang om at læse minister Lise Østergaards svar på udenrigsudvalgets spørgsmål nr. 3 af 7. ds. i dets helhed, det svar, som hr. Jørgen Junior i sin begrundelse refererer til.

Om Zimbabwe hedder det i svaret:

»Som al dansk statslig humanitær bistand ydes Danmarks støtte til undertrykkelsens ofre i det sydlige Afrika efter behov. Hjælpen har det ene formål at lindre nøden for medmennesker uanset deres politiske tilhørsforhold. Det er således enkeltindivider i nød og ikke frihedsbevægelser eller regimer i det sydlige Afrika, der modtager bistanden.

For så vidt angår Zimbabwe vil den hidtidige humanitære støtte til nødstedte befolkningsgrupper og zimbabweanske flygtninge i nabolandene blive fortsat i endnu et stykke tid, indtil flygtningene er genbosat. Når dette er sket, og når den fremtidige regering i et frit og uafhængigt Zimbabwe kan vurdere behov og opstille ønsker om hjælp fra det internationale samfund, vil Danmark være rede til inden for rammerne af samarbejdet med udviklingslandene at yde sin andel her-til.«

Jørgen Junior (FP):

Hvad angår første del af spørgsmålet, nemlig om Danmark vil anerkende enhver eksisterende stat, opfatter jeg svaret på den måde, at i det øjeblik den engelske regering meddeler, at man har anerkendt den nye regering eller den nye stat og ikke længere betragter Rhodesia som en engelsk koloni, vil det være automatisk, at den danske regering også anerkender dette land. Hvis den opfattelse er korrekt, er jeg fuldt tilfreds.

Med hensyn til – efter min opfattelse – postulaterne, som ikke bliver mere rigtige af at blive gentaget heroppefra, om, at man gerne vil hjælpe enkeltpersoner, er det min opfattelse, at der er blevet hjulpet eksilbevægelser, som ikke hidtil har prøvet at omstøde vælgerbeslutninger, for der har ikke været nogen vælgerbeslutninger, i hvert tilfælde ikke internationalt anerkendte, men som dog har prøvet at omstøde det eksisterende styre,

hvor man forsøgte at få det hele til at fungere nogenlunde fredeligt.

Men jeg vil godt spørge udenrigsministeren, hvor stor betydning udenrigsministeren tillægger det, hvis Joshua Nkomo eventuelt er deltager i den nye regering og Robert Mugabe tilhører dem, der vil befri landet. Vil det så være mindre attraktivt for den danske regering at yde disse enkeltpersoner uden for landets grænser humanitær hjælp?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Man er for øjeblikket inde i en meget afgørende fase af valgkampen og står umiddelbart foran de meget vigtige valg, og jeg skal ikke på nogen måde kommentere hverken udfaldet eller regeringens holdning i tilfælde af, at den ene eller den anden vinder. Det er ganske underordnet og har intet at gøre med det spørgsmål, vi her diskuterer. Den hjælp, der ydes, er uafhængig af, hvilken politik der er tale om, hvilke politikere der er ledere, og andre hensyn. Det eneste hensyn, der tæller, er den humanitære hjælp til folk, der er i nød.

Jørgen Junior (FP):

Udenrigsministeren refererede lige før et svar fra minister Lise Østergaard, hvori hun sagde, at det var under forudsætning af, at der var tale om et frit og uafhængigt Zimbabwe. Finder udenrigsministeren, at et frit og uafhængigt Zimbabwe er et Zimbabwe, som er anerkendt af den britiske regering og dermed åbenbart automatisk også af den danske regering?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Det er klart, at man respekterer den afgørelse, der træffes ved det valg, der nu skal finde sted. Det, som vi må gøre, er at vurdere, hvad behovet er, og jeg ønsker på ingen måde, og slet ikke i den nuværende fase, at komme med nogen som helst politisk vurdering af forholdene i det kommende Zimbabwe.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 401

9) Til *justitsministeren* af:

Thorndahl (FP):